

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Athanasii Kircheri Fvldensis Bvchonii E Soc. Iesv.
Prodromvs Coptvs Sive Aegyptiacvs**

Kircher, Athanasius

Romae, 1636

Prooimion.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12784

CYN Φ†

AD EMINENTISSIMVM

S. R. E.

FRANCISCVM

CARD. BARBERINVM

PRODROMI COPTI

Sive Aegyptiaci.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

VM olim, Eminentissime Prin-
ceps, repentino quodam apud
Corinthios rumore percrebui-
set, Philippum Macedonum vr-
bi cum vasto exercitu imminere,
ciuesq; ad obsidionem ferendam impigrè, quæ
forent ex usu parassent: Fertur *ἡμερόβιος* ille Dio-
genes deposito philosophico & pileo, & pallio,
sordidatus, & squalore obsitus, dies aliquot,
suum illud dolium *ἀνώ τε καί κάρω*, quasi magnum
quippiam moliturus per collem vrbi vicinum

A

no-

nouo quodam & ante hac inuiso laboris genere
 voluisse, reuoluisse, subuoluisse, & deuoluisse.
 Quod cum pleriq; mirarentur, atque adeo inusi-
 tato rei spectaculo attoniti: ecquid insueta hac
 vasis volutatione sibi vellet? rogarent; respon-
 disse; ne ipse, alijs omnibus negotiosis, solus
 otiosus videretur. Intelliges ni fallor (Magne
 Princeps) quid hac Prodromi mei prolusione
 velim. Cum singulari fauore tuo in Urbem ac-
 cersitus, doctissimos quosuis in hoc orbis thea-
 tro legendo, scribendo, docendo, & aliter cer-
 tatim de literis, ac posteritate bene mereri vide-
 rem; palladijsque machinis aduersus ἀγροίαν fe-
 lici Marte pugnare; ac eam in rem nouas subin-
 de acies instruere, quæ & casum & punctum in
 illam eiusq; socios, ac fœderatos sub præstan-
 tissimis ducibus irruant. Mihi Diogenæi illius,
 digni sanè tanto Philosopho apophthegmatis me-
 mori visum est, pro mea tenuitate, in medium
 cum illis prodire, ne inter tot egregios proba-
 tæ virtutis milites, vnus de multis cessator ha-
 berer. & proinde, Hesiodi illud in me cadere
 meritò agnoscerem, ἐπὶ τῶν ἀρχαῶν ἀπέεργε. Verum
 cum in hac velitatione, ac verè Apollinea ex-
 peditione opportunum dolio hoc philosophico
 voluendo locum inquirerem, atque in tanta oc-
 cupationum, ac studiorum, quibus singulos iam
 intentos intuebar varietate, sedulo circumspice-
 rem,

Hesiodus.
Theog.

-ον

A

rem,

rem, qua in parte huius literarij campi indu-
 striam meam potissimum collocarem; ecce
 stationibus iam singulis occupatis, sola mihi re-
 stare video antiquissima illa Aegyptiorum ru-
 dera, ac temporis iniuria semisepultas moni-
 mentorum parietinas; Nam præter difficilem
 illam antiquitatum Aegyptiacarum, sacrorumq;
 mysteriorum, sub hieroglyphicis disciplinis la-
 tentium à nemine hucusque (quantum quidem
 mihi scire licet) tentatam inuestigationem, idio-
 matis quoq; Aegyptiaci antiqui, quod Coptum
 vocamus, restauratio mihi commissa tanto maio-
 rem laborum copiam, quantò & materia rarior
 est, & difficilior, suppeditauit. Præsertim cum in
 summa illa rerum humanarum inconstantia, &
 vicissitudine nil difficilius sit, ac arduum ma-
 gis, quam earum rerum, quas vetustas tempo-
 rum paulatim ab hominum memoria longè re-
 motas, ita abdidit; vt omnem intellectus lucem
 effugere videantur, describere narrationem; in
 qua præobscuram ambiguitatem scribentibus
 præbet rerum inexplorata antiquitas; & legen-
 tibus quandoque fidem detrahit abstrusa ad infi-
 nitis dissentientium Authorum controuersijs in-
 tricata, & admodum perplexa temporum de-
 scriptio. An non igitur in me campum adeo
 confragosum, ac innumeris difficultatibus im-
 peditum, potissimum sine duce viarum gna-

melius
 inueni
 tur

Difficul-
 tas tractã-
 dæ mate-
 riæ.

Multæ te-
nebræ mul-
tus error.

ro, ingredientem appositè quadrabit, nota illa
Hebræorum מְרִבָּה חֶסֶד מְרִבָּה תוֹעֵה vbi enim mul-
ta tenebrarum caligo, ignota adhæc via, multos
errores & lapsus, frequentesq; offensiones con-
tingere necesse est. Ac proinde periculosa ple-
num alex opus me aggredi non ignoro; dum
non de communi aliquo, ac familiari nobis
idiomate, sed Sapientum Aegyptiorum anti-
quissimo, lingua vti in hunc diem Europæis in-
cognita, sic vetustatis apud ipsosmet Aegyptios
adhuc incompertæ, ac plurimarum gentium
commixtione succedentibus seculis vitata ali-
quid certi adstruere contendo. Sed enim cum
nullæ tenebræ tantæ sint, in quibus non aliquis
saltem lucis effulgeat radius; nec tanti rerum
nodi, quos non humani ingenij veritatis amore
flagrantis sagax dissoluat industria; Ego certè
non reconditoris tantùm antiquitatis studiosis;
sed & toti Reip: literariæ rem haudquaquam
ingratam me facturum existimaui. Si, vti in
cæteris Aegyptiacis, quæ hucusque delituere
monumentis eruderandis; ita in eorundem lin-
gua seù idiomate restaurando, operam meam
quantulamcunq; collocarem; opusq; non tam
proprio ingenij ad quæuis difficilia cæteroqui
prompti motu; quam doctissimorum virorum,
quos inter principem sane non immeritò locum
obtinet Amplissimus Dominus Nicolaus Fabri-
cius

cuis de Peirosc Christianissimo Regi à secretis consilijs armata deprecatione extortum aggrederer, idq; ab alijs derelictum, ad incudem reuocarem. Ne verò laborem difficultatemque subeundam pertimescens & ego animum propositumq; exequendi operis abijcerem, Ecce causa fuit antiquissimus Codex manuscriptus, seu Onomasticon Copto-arabicum, quod Illustrissimus D. Petrus à Valle Patritius Romanus non ita pridem ab omni temporum, tinearumq; iniuria vindicatum, ex Aegypto secum transportauit: cuius ex arabicis tenebris in lucem latiam deducendi curam cum mihi aliorum rogatu Emin. Princeps commendasses. tantum è continua eiusdem tum versione, tum rerum in eo occurrentium consideratione profeci, vt cum eius linguæ Coptæ non iam planè ignarus, quamplurimas ad Aegyptiorum antiquitatem pertinentes difficultates eius opera me soluere posse considerem, hieroglyphicis (quibus tum magno ardore enodandis incumbēbam) adeoq; alijs omnibus occupationibus tantisper suspensis hoc præsens opus cæteris secuturis lucubrationibus meis adeò fructuosum, sine mora aggressus fuerim; memor illius Tatiani: *ἦν οὐδέποτε συντάξις ἀπόδειξις ἐστὶ τὸ λαμβάνειν ἦν ὑπέροον.* Et quamuis tota hæc materies ad hyeroglyphicos tractatus commodius differri potuisset; quia tamen Thesaurus
lin-

linguæ Coptæ, sicuti & alia de Romanorum obeliscorum interpretatione molimina hanc tractationem veluti *de deo p. u. d. i. h.* atque adeo separatam vendicare videbantur; eam ceu Prodro- mum quendam; laudabili amicorum importu- nitate extortum; ac secutorum operum veluti exhibitorum absque vlla dilatione mox expe- diendum existimavi. Sed, ne antequam rem ag- grediamur, *à Glia* vitium subrepat, vti in huius- modi miscellis dissertationibus fieri solet; hasce nostras exercitationes in certas classes, seu capita dispertiri visum est.

